

2.
Metin

SUYU ARAYAN ADAM

(...) Bizim mahalle halkı için mektep, kitap ve okuyan insan, büyük ve mutlu varlıklardı. Bizim mahalle sokaklarında yerlerde hiçbir yazılı kâğıt parçası görülmezdi. Nereden gelmişse gelmiş, ister bir rüzgâr uçurmuş olsun, sokağa düşen her yazılı kâğıt parçasını gören büyük küçük herkes, onu hemen yerden kaldırırdı. Bir saçak arasına, bir duvar kovuğuna sokuştururdu. Ayak altından kurtarırdı. Çünkü üzerinde harfler, yazılar taşıyan bir kâğıt parçası kutsal bir şeydi. Çünkü Kur'an kâğıtlara yazılırdı. Ve o rüzgârların uçurduğu kâğıt parçası bir Kur'an yaprağı da olabilirdi.

Bizim evdeki masal ve din kitapları da daima yukarıda, duvarların yüksek yerlerindeki hücrelerin içinde veya rafların üzerinde dururdu. Kur'an-ı Kerim'e gelince, onu ancak öpüp alımıza koyduktan sonra elimizde taşıyabilirdik. Gene öpüp alımıza değdirdikten sonra yerine yerleştirirdik. Kur'an ancak ayak altı olmayan, تنها ve korunmuş köşelerdeki yüksek mevkiinde saklanabilirdi. Ancak keseler, muhafazalar, bohçalar içinde dururdu. Onun bulunduğu yerde olur olmaz hareketler yapılamaz, olur olmaz şeyler konuşulamazdı. Kur'an herkesin el dokunduramayacağı kutsal bir emanet sayılırdı.

Beni, benden yetişkin ve küçük yaşlarında mahalleden ayrılıp yatılı asker mekteplerine giden ağa-beylerim gibi okutmak istiyorlardı. Önce bize en yakın bir mahalle mektebine verdiler. Bu taş bina, bizim mahalleye bakan Muradiye Camii'nin çevre binalarından bir parçasıydı. Belki de bu camiyle beraber, yüzlerce yıl önce yapılmıştı. Büyük pencereleri kalın demir parmaklıklarla örülmüştü. Bu caminin etrafında bizim taş mektepten başka, o zaman, hâlâ işleyen bir imaretle, bir Mevlevî tekkesi ve şehrin sayılı insanların gömüldüğü etrafı ağır demir parmaklıklı bir mezarlık vardı.

Bunların hepsi de, koyu yeşil ve çoğu asırlık ağaçların arasında birbirleriyle öyle kaynaşmışlardı ki, bu Muradiye Tepesi bizim kenar mahallenin üstünde, çiçekleri taştan abideler olan büyük bir demet gibi yükselirdi.

(...)

Şevket Süreyya Aydemir

Ölçütler	Edebî	Serenad	Suyu Arayan Adam
Tür	Öğretici metindir.		
Yazılış amacı	Dinleyicileri/izleyicileri bilgilendirmek ve düşündürmek amaçlanmıştır.		
Dil ve anlatım	Açık, sade bir dil kullanılmıştır. Divan şiirinden verilen örneklerde ise sanatlı bir dil görülmektedir.		
Konu	Divan şiiri ele alınmıştır.		
Açık iletiler	Söyleşide açık iletiler yoğunluktadır.		
Örtük iletiler	Divan şiiri örneklerinde kapalı iletiler yoğunluktadır.		

- b) Dinlediğiniz/izlediğiniz söyleşiyi özetleyiniz. Özetinizi arkadaşınızla paylaşarak onun geri bildirimlerine göre gözden geçiriniz.

.....

.....